

11. dan - prvo videnje angela, MOLITEV

Leta 1915 je osemletna Lucija v družini prevzela skrb za čredo ovac. Na pašo ni hodila sama, ampak si je za družbo izbrala tri deklice njene starosti, ki so živele v sosednjih hišah. Lucija jih je, ko so bile nekega dne spet skupaj na paši, povabila, da bi skupaj molile rožni venec. Komaj so začele z molitvijo, že so nad drevjem zagledale nejasno podobo, ki se je bleščala v svetlobi, kot bi bila iz snega. Deklice so se prestrašile, a čez čas so, s pogledom uprtim v belo podobo, nadaljevale z molitvijo. Podoba je izginila v trenutku, ko so zaključile molitev.

Lucija je o skrivnostnem dogodku molčala, ostale deklice pa niso zdržale in so doma vse povedale. Novica se je hitro razvedela in prišla tudi do Lucijine mame. Ta je Lucijo strogo izprašala o dogodku, nato pa jezno zamahnila z roko, prepričana, da si so si deklice vse skupaj izmislile.

Nenavadno videnje so deklice kasneje doživele še dvakrat. Lucija je bila tudi tokrat tiho, druge pa so ponovno doma vse izklepetale. Ljudje so se začeli norčevati. Lucijo, ki je bila doslej navajena le izrazov ljubezni, je zelo bolelo, da so se doma jezili na njo in jo zmerjali z lažnivko. Globoko v njej pa je ostalo tiho prepričanje, da so videle angela varuha.

Spomladi leta 1916 sta se ji na paši pridružila Frančišek in Jacinta. Dogodki preteklega leta so v Luciji že nekoliko zbledeli. Veselila se je brezskrbne igre in druženja z bratrancem ter sestrično. Nekega pomladnega dne pa je njihovo igro s kamenčki zmotil nenaden veter, ki je močno zavel med drevesi. Začudili so se, saj je bil dan jasen in sončen. Nad drevesi so opazili nenavadno svetlobo, ki se jim je bližala. Bil je zelo lep mladenič, prosojen v soncu kot najlepši kristal. Približal se je otrokom in jim rekel: "Ne bojte se, sem angel miru, molite z menoj!"

Pokleknil je na zemljo, se s čelom sklonil do tal in otroke povabil, da so za njim ponavljali te besede: "Moj Bog, verujem vate, molim te, upam vate in te ljubim nadvse. Prosim te odpuščanja za tiste, ki ne verujejo, ne molijo, ne upajo in te ne ljubijo."

Frančišek je angela videl, ni pa slišal njegovih besed. Slišal je le Lucijo in Jacinto ter za njima ponavljal besede. Pastirčki so z angelom trikrat ponovili molitev. Angel je vstal in se poslovil od njih s temi besedami: "Tako molite. Srci Jezusa in Marije sta pozorni na vaše goreče prošnje." Nato je izginil.

Pastirčki so dolgo ostali zamaknjeni v molitvi. Nadnaravno razpoloženje jih je tako prevzelo, da so pozabili na čas. Kleče in sklonjeni do tal so ponavljali angelovo molitev. Stemnilo se je že, ko so se zavedeli, da morajo domov. Lucija je prijateljema priporočila, naj skrivnost ohranita zase. Ubogala sta jo in doma nista ničesar povedala.

*

Po tem dogodku so se pastirčki močneje zavedeli pomena molitve. Pred tem so molili predvsem zato, da bi izpolnili naročilo staršev. Po videnju angela, pa so

razumeli, da je molitev živ pogovor z Bogom, Jezusom in Marijo. Angel jim je zaupal, da Jezus in Marija vsaki prošnji pozorno prisluhneta. To sporočilo naj spodbudi tudi tebe, da boš rad molil.

NALOGA: Vzemi si čas za pogovor z Bogom. Pripoveduj mu o vsem, kar se ti je danes zgodilo, zaupaj mu svoje težave in deli z njim svoje veselje.